

מְאָא מַיִי פ"ה מ-
פְּסָולִי מוֹקְדֵּשׁ סָלֶכֶת
לְדָבָר
מְבָב ב מַיִי פ"ה מ-
עֲזֹזֶת יוֹסֵף סְכֻפּוֹלִים
סָלֶכֶת 7

הא לא קשיא הא ביהר
טומלה סומלה נזקינו
טומלה סומלה נזקינו
לחלום ונוד פלי קהמר נס
ביחיד كان בציבור
שי דתניתא ר'א אומר
ת רבי יוסי אומר אין
ת קמ"ר מדק אמר ר'
'א אכילות כר' יהושע
ニמא השטא מתני'
ר' כי הכו למאי הלכתא
נין דאמר דם ע"פ
ה על אכילות למאי
יה בפיגול ולא פוקו
ר' אליעזר סבר
ויליה בטהור וקבע
מידי מעילה ור' יוסי
לויה ולא משוי ליה
פיגול ולא מפיק ליה
ה רב מריו נהי נמי
בשלמא זבחים איכא
מי לחם הפנים נמי
ו הלחם מא依יכא
(6) הינו שלמי ציבור
אנן חמשה תנן אלא
חותרה בציבור והא

אלא לא קשיאiacן ימיא מהני' דלא כר' יוסי' מול מסני' דלא כל' יוסי' וויהיל מדקהלם רב' יוסי' ספק רב' יוסי' לא קשיאiacן ימיא מהני' דלא כר' יוסי' חצין מריצה על אכילהו חצין מריצה על אכילהו יוסי' אין החצין מריצה ע"ל דאמר בעין חרת כר' יוסי' לא רבי יוסי' אמר החצין מריצה בשאן בשר החצין מריצה הלכתא אלא למוקבנה מידי מעלה קמיפלגנער ומריצה ציע עילוה ומפיק ליה בפיגול ומפיק ליה אמר לא מריצה ציע עטמזהר ולא קבוע ליה בפיגול ומפיק ליה מתקוף רובי יוסי' סבר כר' א' יוסי' עומר נמי אייכא קא איכא ביוכין אלא שהימיר וכ'ת לקרב עמה ז'ב' הוו להו ארבעה טומאה ספבר רב' יוסי' טומאה

- (ג) [לעיל מ']. מינחות כה:נ
- (ד) יומל ८. כ'. (ג) [לעיל נ':ו]. (ד) [בז'וטיס כה:ג]
- (ה) [ויקלט ק'. १] [לכ'וטים י'ג], (ו) [ע' יומת כ'.]

הנחות ה'ב

(ה) נמו וכ' קמ' לקלט עמן
ה' נינויו צלמי יתנו:

(ג) ר'ש' ד' י' ס' כל צנעה
נצח' דיוויל דר' ח'

מלך וכו' סמל צלט'ה
ורבעתי לא בעי זורקה:
וילג' מספקנו:

“מופך ריש”
אין הצעיר מוגזה על
אכבות. ענין טומחה
שגע בעקבות ובדמיון מהות
האנטילוקס. אף על פי שטומחה
הדאס קומפלקס (ענין נז)
לאכי נקם חילופים, דטלטולן
בצ”ו מושך לזרן מלה.
דקמיים כביס מ’ וגונז
לו נכו כבל נלי דבש, דממען
(ויקלט) י’ כבל סוטה
ונפש נספה, אף לא הולן
הס טוטו, ממש מון מיל’
(שטמן) הכר ונצל סוט קומיי
דממען נלון צבוק, וככל
כטב גוינו מה אלה דס
qr קם דס, אף ואון לע
הו. מון, מון, מון
טוטלום, מיל’ נלן מומת
קדשיות נו’ (נחותה ח).
אחד זה האחד והז
כון יוס, הסכפנאות ווכן
דרפה, מוזן עליון כל
שבועה. ימי לדיפלאט
מכל בוטאות שדי יהש. ש.
מל פאר נריה, נו’ נומען
קנא מומתית נן סקלר
במיל. קן שמי נמסכת
ברם (ברם “וירם”) מ�
שמעתם אף פראן צל מסך
לן כל (טבון 1).

מוספֶת

רבי חננאל
אל לא קשיא כי כתני
דבש ר' הושע ר' ברקון
בקרכן ייחד אבל בקרון
צברו והוא ומוחתא אפלוי
ודוא גרא ליה, ר' רוקח
ברבר והוא ונחנה ברקן
יחסוי. ואחתנן לימיור מותג'ן
דרל ואילו יוסי ודילן אין
הצין מוצעה על כל דבר
יר' יוסי סבר לה כר
יהושע דאמר רוחני בעניין.
והונין כל עלום ר' יוסי
בהא קר אליעזר סכרי
ליה האמור דם א"ב א"ן
ברשר והאי דאס מילוני
בצער מצחצח לעל איכילו
בא ביאר ר' יוסי סבר
הצין מוצעה על איכילו
ויבין מוצעה לאלה והוא
דקאנ' (הוטהורן) (סוחה)
השבר והיא שולחה
למכיליה וחוץ למונמו עז'ז
הוודא מאה בקענו לה
מחשבות בפיג'ו, איה אכיל
לייה קולו מדורין רב מעלה
היא דאכילה מעלה היא.
ר' יוסי סבר אל מוצעה
ץין ולא מושי היה טהרה
ולא קול לה ביג'ול ולא